

hjärnan går på högvarv och jag är trött

så trött

jag vill plantera nya camillafrön i min vinterträdgård se dom växa och hoppas att ingen blir som org

det är nu jag förstått
att natten är evig likt en
gammal skräckfilm som inte
behöver förnyas för att
få hårresande hjärtan att skrika
den åldras inte som vi gör
och inga rynkor får den heller

jag vill passa på att stoppa
himlen i bakfickan för världen
ger mig andningssvårigheter
stjärnorna behåller jag
också som en souvenir
ingen kan ta ifrån mig

du verkar inte förstå
att tredje världskriget
redan har börjat
nånstans i mig fäktas jag
med miljontals känslor och
sönderfrätande minnen
fienden har gett upp
men jag förlorar ändå
lyckan går aldrig att övertala